

[Birthe Rønn Hornbech]

samme stigningstakt i antallet af flygtninge, som vi kan læse ud af ministerens debatoplæg at vi hidtil har haft, får vi problemer, og så er jeg bekymret. Og jeg er bekymret, hvis et flertal her i Folketinget nægter at forstå, at vi netop i udlændings spørgsmål har et folkeligt problem, fordi store dele af den danske befolkning for længst har sat udlændings spørgsmålet på dagsordenen i den offentlige debat og samtidig sat spørgsmålstejn ved Folketingets mod og handlekraft. Der må i den danske befolkning ikke herske tvivl om, at vi, der er sat til at styre landet, også tør styre dér, hvor der skal styres.

Vi må her i Folketinget forholde os til den udvikling, ministeren har anskueliggjort sort på hvidt, og vi er forpligtede til at forsøge at se ind i fremtiden og undgå de problemer, som andre lande har. Jeg behøver blot nævne den massive valgkamp, der i Belgien har været ført mod udlændinge. Den form for agitation skulle nødvendig komme til at spille nogen som helst rolle i den danske udlændingedebat, og det er vi med til at bestemme her. Vi kan ikke tie kendsgerningerne ihjel, og vi gør ikke problemerne mindre ved at vente. Jeg mener derfor, det er på de områder, som ministeren har skitseret, at vi må drøfte en omlægning af ressourcerne.

Vi kan heller ikke komme uden om, at den fri grænsepassage i EF ikke er problemløs og før eller siden vil forstørre problemerne. Vi er nødt til at diskutere det, vi er nødt til at forholde os til det problem, som i øjeblikket diskuteres i alle andre lande. Jo tidligere vi tager fat på det, jo større muligheder er der for en anstændig debat og en folkelig forståelse for, at Danmark også må tage sin andel af verdens flygtningeproblemer.

Men Danmark kan ikke via asylpolitikken løse verdens fattigdomsproblemer, og det har jeg lyttet mig til at vi egentlig er enige om. Der er grund til, at vi også i enighed får gjort os helt klart, at uanset at vi er enige om, at vi ikke kan løse fattigdomsproblemerne, vil presset på vore grænser i de kommende år være stigende; det tror jeg ikke der er nogen der kan være i tvivl om.

Og så til indvandrerne. Vi har jo indvandrerstop i Danmark. Ikke desto mindre viser ministerens tal, at indvandrer-tallet er steget ganske kraftigt i de senere år. Det er vi også nødt til at forholde os til. Vi ønsker i Venstre, som der er

lagt op til i ministerens redegørelse, at forhindre barnebryllupper og proformaægteskaber. Vi mener, det er rimeligt at stille krav til indvandrerne og i øvrigt til alle andre udlændinge.

Venstres grundholdning er, at alle udlændinge med lovligt ophold i Danmark skal have samme rettigheder og samme pligter som danskere. En grundbetingelse må være, at udlændingene lærer dansk; vil de ikke det, bør adgangen til offentlige ydelser begrænses. Jeg har set, at der i dagspressen har været en diskussion om, at man burde sprede indvandrerne, så de ikke bor for tæt. Det er et stort problem for integrationen, at udlændinge ikke blander sig med danskerne, men jeg vil godt sige det helt klart: Vi kan naturligvis ikke bestemme, hvor mennesker skal bo, men vi kan stærkt opfordre til, at kommunerne i et samarbejde med boligselskaber og indvandrerorganisationer opnår nogle frivillige løsninger, der letter adgangen til integration.

Jeg ved, at der er kommuner, der har været meget villige til at huse udlændinge. Der er indvandrerorganisationer, der arbejder stærkt på at motivere deres landsmænd til integration.

Vi skal videre ad den vej, for udlændingepolitikken kan ikke alene styres ved lov om udlændinges adgang; der er en lang række andre ting, vi må tage fat på.

Udlændingepolitikken kan heller ikke styres alene her inde fra Folketinget. Det er et anliggende, der i høj grad vedrører kommunerne, og det er anliggende, der først og fremmest vedrører de mennesker, der bor i de lokale samfund. Derfor må lokale kræfter, ikke mindst udlændingene selv, vise vilje til på en fornuftig måde at leve sammen med respekt for både vært og gæst.

Til sidst: I Venstre vil vi gerne være med til en åben drøftelse af alle hjørner af udlændingepolitikken med det formål at få truffet de nødvendige beslutninger.

Vi håber meget, at det gamle store flertal og gerne også andre partier vil være med til fordomsfrit at drøfte de problemer, der er opstået, siden udlændingeloven blev vedtaget i 1983.

Vi får problemer i fremtiden, hvad enten vi vender ryggen til eller ej.

(Kort bemærkning).